הואיל וכל קנינו בכסף. פ"ה הואיל ולא גמר בו מסיכה כיסרגל דכתיב בו קנה מיד עמיתך דבר הנקנה מיד ליד דהיינו מסיכה וקשה לר"ת לפי שיטת סמ"ג דגמרת כלר"ל דלר' יוחנן דלמר בפ' הזהב (ב"מ דף מז:) דבר תורה מעות קונות דרשינן בפ"ג דבכורות (דף יג:) מיד עמיתך בכסף הא לעובד כוכבים במסיכה וקי"ל כר' יוחנן לגבי ריש לקיש ועוד דבמס' ע"ז (דף עב.) ממרינן דלכ"ע מסיכה בעובד כוכבים קונה לכך נראה לר"ת דה"פ הואיל וכל קנינו לעובד כוכבים בעבד עברי בכסף דכתיב ביה מכסף מקנתו לאפוקי שאינו קונה בשטר דיסרגל גופיה לא קני ע"ע בשטר אלא משום דליתקש לאמה ואמה לאחרת דדרשינן (לקמן דף טז.) מה אחרת מקנין בשטר אף זו וכו' ובעובד כוכבים לא שייך האי טעמא שהרי אינו בתורת גיטין וקידושין[א] ועוד נראה לר"ת דאפילו בקרקעות עובד כוכבים אינו קונה בשטר כדאמר בחזקת הבתים (ב"ב דף נד:[ע]) עובד כוכבים מכי מטא זוזי לידיה מיסתלק ליה וישראל לא קני עד דמטא שטרא לידיה[ב] משמע דאין קנין בשטר לעובד כוכבים וא"ת לאו ק"ו הוא ומה עובד כוכבים שאינו קונה ע"ע בשטר קונה בכסף ישראל כו' וי"ל דמסתברא לכל אחד יש קנין לעצמו כדאשכחן בפ"ב דכתובות (דף יג.) גבי מטלטלין מדישראל מחצה עובד כוכבים נמי מחצה[ג]:

מוכר עצמו מנ"ל יליף שביר שביר. פי' בקונטרס נאמר במוכר עצמו כשביר כתומר יהיה עמך ונאמר במכרוהו ב"ד כי משנה שכר שכיר וא"ת כיון דיליף שכיר שכיר למה ליכתוב מכסף מקנתו גבי עובד כוכבים ילף שכיר דכתיב גבי עובד כוכבים (ויקרא כה) כשכיר שנה בשנה וגו' מנמכר לישראל ונמכר לישראל מאמה דכתיב גמ' לעיל וי"ל דליכתוב מכסף מקנתו דמשמע דוקא בעבד עברי שיכול לקנות עצמו ולצאת בשנת היובל אבל עובד כוכבים אין יכול לקנות עצמו ולצאת בשנת היובל (דף ח.) בכסף הוא דקנה ואינו קונה בחזקה וכלים וא"ת למאי ליכתוב והפדה ליענין כסף ליתמוך מיניה וילף עבריה מע"ע הנמכר לישראל ועבדי הנמכר לישראל מעבדי הנמכר לעובד כוכבים מג"ש דשכיר שכיר לרבות מקנתו גבי עובד כוכבים ילף שכיר דכתיב גבי עובד כוכבים (ויקרא כה) כשכיר שנה בשנה וגו' מנמכר לישראל ונמכר לישראל מאמה דכתיב גמ' לעיל וי"ל דליכתוב מכסף מקנתו דמשמע דוקא בעבד עברי שיכול לקנות עצמו ולצאת בשנת היובל אבל עובד כוכבים אין יכול לקנות עצמו ולצאת בשנת היובל (דף ח.) בכסף הוא דקנה ואינו קונה בחזקה וכלים וא"ת למאי ליכתוב והפדה ל